

AT HJÆLPE OG HELLIGÅNDEN

Chelsea Flake Mortensen
(Baseret på en virkelig hændelse)

Mateo og hans far tog hen til deres families frugtbod sammen. Mateos hund, Zeus, fulgte efter dem.»Spurgte du biskoppen om min dåb?» spurgte Mateo. Han var allerede otte år, men han var ikke blevet døbt endnu på grund af pandemien.

»Han sagde, at du ikke kan blive døbt i denne måned,« sagde far. »Måske i næste måned.«

»Okay.« Mateo rynkede panden. Han ønskede virkelig at blive døbt og modtage Helligåndsgaven. Men det virkede, som om det aldrig ville ske!

Far låste stativet op. Mateo hjalp med at sætte kasser med appelsiner, citroner, mango og bananer frem. Så hjalp han med at sætte dem op på hyldeerne.

I kan føle Helligånden, allerede før I bliver døbt.

Mateo blev ved med at tænke på Helligånden, mens de arbejdede. »Hvordan føles Helligånden?« spurgte han.

»Helligånden trøster mig, når jeg er ked af det,« sagde far. »Og han får mig til at føle mig godt tilpas, når jeg hjælper nogen.«

»Jeg glæder mig til at blive døbt, så jeg også kan føle Helligånden!«

»Allerede før du bliver døbt og konfirmeret, kan du føle Helligånden,« sagde far. »Du kan føle hans trøst nu. Som når man beder eller gør noget godt for andre. Når du så er blevet bekræftet, kan du altid have Helligånden med dig.«

Mateo tænkte over det. Havde han følt Helligånden før?

Snart havde de læsset alle kasserne af. »Er du klar til at hjælpe familien Sosa?« spurgte far.

Mateo nikkede. Hr. og fru Sosa

havde begge svært ved at gå. Så Mateo tog til markedet for dem. Nogle gange hjalp han dem også med husligt arbejde.

Mateo og Zeus gik hen til Sosa-parrets hus. Fru Sosa vinkede fra verandaen. »God morgen!«

»Har I brug for nogen købmandsvarer i dag?« spurgte Mateo.

»Ja. Jeg har brug for brød, kartofler og oksekød.« Fru Sosa talte nogle mønter. »Det burde være nok.«

Mateo tog imod pengene. Han så en skraldepose ved døren. »Skal jeg tage den ud for dig?« spurgte han.

»Ja tak!« svarede fru Sosa.

Efter han havde taget skraldet ud, købte Mateo mad ind. Han tænkte på alle de ting, han havde klaret den morgen. Han havde hjulpet far ved frugtboden. Han havde hjulpet Sosa-parret med at købe ind. Og han havde haft en god følelse indeni. Han havde følt Helligånden, sådan som far havde sagt!

Mateo håbede, at han ikke skulle vente alt for længe på at blive døbt. Han ønskede at have Helligånden med sig hele tiden! ●

Denne historie fandt sted i Uruguay.

